

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 37C/485/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115226293
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Igor Malý
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2115226293.4

Uznesenie

Okresný súd Trnava v právnej veci žalobkyne: S. J., L.. XX.XX.XXXX, G. XX, P., zast. EQUIDEM - advokátska kancelária, s.r.o., Hornopotočná 1, Trnava proti žalovanému: M&S GLOBALTRADE, s.r.o., IČO: 46171479, Jesenského 15, Lučenec, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o neodkladnom opatrení, takto

rozhodol:

Súd nariaďuje nasledovné neodkladné opatrenie:

Súd nariaďuje žalovanému z a b e z p e č i ť dodávku elektrickej energie do nehnuteľnosti - bytu č. X, nachádzajúceho sa na X. p., bytového domu súpisné číslo XXXX, postavenom na parcele č. XXXX/XXX o výmere 440 m² zastavané plochy a nádvoria, vchod 14, LV č. XXXX, katastrálne územie P..

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa návrhom vo veci samej, doručeným súdu dňa 26.10.2015 domáha vydania rozhodnutia, ktorým súd určí, že kúpna zmluva uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 28.8.2014, ktorej vklad bol povolený 2.9.2014 - 3355/15, je neplatná, pretože konala v omyle vyvolanom splnomocneným zástupcom žalovaného.

2. Tunajšiemu súdu bolo dňa 14.9.2016 doručené podanie žalobkyne zo dňa 13.9.2016 označené ako návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktoré by podľa svojho obsahu mohlo byť návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Žiadala, aby súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým uloží žalovanému povinnosť zabezpečiť do nehnuteľnosti na LV č. XXXX, katastrálne územie P. - J. Č.. X, nachádzajúci sa na 1.p., bytového domu súpisné číslo XXXX, postavenom na parcele č. XXXX/XXX o výmere 440 m² zastavané plochy a nádvoria, vchod 14 dodávky elektrickej energie. Žalobkyňa v popise okolností uviedla, že dňa 5.9.2016 došlo zo strany žalovaného k vypovedaniu zmluvy o dodávke elektrickej energie, ktorú mal uzatvorenú so spoločnosťou ZSE Energia a.s., v dôsledku čoho došlo k odpojeniu elektriny v byte, ktorý je predmetom konania o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy. Žalobkyňa je presvedčená, že žalovaný odpojil elektrinu z dôvodu, že ju chce prinútiť vystáť sa z bytu, doteraz uhrádzala každý mesiac platbu za odber elektrickej energie a je ochotná uhrádzať tieto náklady aj do budúcnosti. Požiadala ZSE Energia a.s. o zabezpečenie dodávky elektrickej energie, avšak bezúspešne, pretože na LV č. XXXX katastrálne územie a obec P., pri byte č. 2 je ako vlastník uvedený žalovaný a žalobkyňa nedisponuje ani nájomnou zmluvou. Odpojenie bytu od elektrickej energie je podľa žalobkyne zásahom do ľudskej dôstojnosti, nie je možné bez nej vykonávať základné životné potreby ako je varenie, pranie, žehlenie, uskladňovanie potravín, sledovanie médií, čím sa znižuje ľudská dôstojnosť a je porušované aj ústavné právo zakotvené v čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Bez nariadenia požadovaného predbežného opatrenia tak hrozí vážna a nenapraviteľná ujma na ľudskej dôstojnosti, zdraví a živote.

3. Dňa 22.9.2016 žalobkyňa doručila súdu opravu návrhu predbežného opatrenia, v ktorej uviedla, že žalobca vypovedal zmluvu o dodávke elektrickej energie nie s ZSE Energia a.s., ale so spoločnosťou

Západoslovenská distribučná a.s., Čulenova 6, Bratislava. Žalobkyňa sa s touto spoločnosťou pokúšala dohodnúť na opätovnom zapojení energií, no neúspešne, pretože uznesenie Okresného súdu Trnava vydané v konaní so sp. zn. 8C/400/2015 nie je podľa právnikov spoločnosti relevantné na opätovné zapojenie energií a odstávka bude naďalej prerušená. Žalobkyňa uviedla, že žije v neľudských podmienkach, má maloletú školopovinnú dcérku a preto žiada o vydanie predbežného opatrenia voči hore uvedenej spoločnosti a nie voči ZSE a.s., aby žalobkyňu až do právoplatného rozhodnutia súdu v predmetnom konaní voči žalovanému nanovo zapojila, lebo bez energií sa žiť nedá.

4. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX kat. úz. P. vyplýva, že vlastníkom bytu č. X, nachádzajúceho sa na X. p., bytového domu súpisné číslo XXXX, postavenom na parcele č. XXXX/XXX o výmere 440 m² zastavané plochy a nádvoria, vchod 14, je M&S GLOBTRADE, s.r.o., Jesenského 15, Lučenec, PSČ 984 01, titulom nadobudnutia je kúpna zmluva V 5071/14 vklad povolený dňa 02.09.2014 - 3355/15.

5. Podľa § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

6. Podľa § 328 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

7. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) Civilného sporového poriadku, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

8. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že podstatným znakom neodkladného opatrenia je, že sa chráni právo, ktoré je ohrozené alebo ohrozované v dôsledku hmotno-právnych úkonov alebo nečinnosti nositeľa povinnosti zodpovedajúcej tomuto právu, prípadne v dôsledku určitých stavov pôsobiacich objektívne. Nariadenie procesného zabezpečenia predpokladá nemožnosť okamžitej definitívnej ochrany meritórnym rozhodnutím súdu. Zmyslom neodkladného opatrenia je poskytnutie ochrany oprávnenému účastníkovi a zabránenie ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa predpokladá, aby sa aspoň osvedčila (nie dokázala) danosť existencie určitého práva, resp. že je toto právo porušené alebo ohrozené a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy.

9. Súd dospel k záveru, že v danej veci je dôvodné nariadenie neodkladného opatrenia keď má osvedčený nárok žalobkyne uplatňovaný žalobou. Na potvrdenie alebo vyvrátenie skutočnosti, že predmetná kúpna zmluva je neplatná bude nevyhnutné ešte doplniť dokazovanie a celú vec skutkovo i právne vyhodnotiť. Je pravdou, že z výpisu z LV vyplýva, že vlastníkom nehnuteľností, ktoré žalobkyňa s rodinou obýva a do ktorých sa neodkladným opatrením domáha zabezpečenia dodávky elektrickej energie je žalovaný, avšak nie je možné ponechať bez povšimnutia, že žalobkyňa práve túto skutočnosť popiera a domáha sa žalobou určenia, že výlučnou vlastníčkou sporných nehnuteľností je práve ona. Úspešnosť takejto žaloby s poukazom na vyššie uvedené nie je v tomto štádiu dosiaľ očividne vylúčená.

10. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

11. Podľa čl. 13 ods. 4 zák. č. 460/1992 Zb. Ústavy SR v znení neskorších predpisov (ďalej len „Ústava SR“) pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.

12. Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

13. Podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu. Dedenie sa zaručuje.

14. Podľa čl. 20 ods. 3 Ústavy SR vlastníctvo zaväzuje. Nemožno ho zneužiť na ujmu práv iných alebo v rozpore so všeobecnými záujmami chránenými zákonom. Výkon vlastníckeho práva nesmie

poškodzovať ľudské zdravie, prírodu, kultúrne pamiatky a životné prostredie nad mieru ustanovenú zákonom.

15. Podľa čl. 21 ods. 1 Ústavy SR obydlie je nedotknuteľné. Nie je dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva.

16. Podľa čl. 21 ods. 3 prvá veta Ústavy SR iné zásahy do nedotknuteľnosti obydlija možno zákonom dovoliť iba vtedy, keď je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu života, zdravia alebo majetku osôb, na ochranu práv a slobôd iných alebo na odvrátenie závažného ohrozenia verejného poriadku.

17. Podľa nálezu Ústavného súdu SR spisová značka I. ÚS 13/2000 zo dňa 10.7.2001 1. Ústavou Slovenskej republiky vytvorená ochrana práva na súkromie sa vnútorne diferencuje. Jednotlivými ustanoveniami sa zaručuje ochrana súkromia v rôznych životných situáciách. Do sféry ochrany súkromia patrí aj ochrana obydlija. Zásah do obydlija znemožňujúci ho užívať je spôsobilý zároveň zasiahnuť aj do súkromného a rodinného života jednotlivca. Podľa okolností konkrétnej veci sa ten istý zásah teda môže dotknúť tak práva na ochranu súkromia, ako aj práva na ochranu obydlija.

18. Aj podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý zaručuje právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života, v spojení s čl. 1 a čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky sa musia uplatniť obdobné zásady ako v prípade čl. 21 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, pretože pod „neoprávneným zasahovaním“ treba rozumieť také zasahovanie, ktoré nemá základ v zákonnej úprave, nesleduje legitímny cieľ, nedbá na podstatu a zmysel obmedzovaného základného práva a slobody alebo nie je nevyhnutným a primeraným opatrením na dosiahnutie legitímneho cieľa. V prípade oboch článkov výsledok posúdenia vzťahu primeranosti medzi namietaným zásahom a sledovanými legitímnymi cieľmi bude závisieť od zistenia, či zásah spočíval na relevantných a dostatočných dôvodoch.

19. Ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi, musí byť vykladané a uplatňované v súlade s Ústavou Slovenskej republiky (čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky).

20. Podľa odôvodnenia nálezu Ústavného súdu ústava v čl. 19 ods. 2 nezaručuje ochranu súkromného a rodinného života pred akýmkoľvek zasahovaním. Zaručuje ochranu len pred takým zasahovaním, ktoré je neoprávnené. V súlade s účelom práva na súkromie môžu orgány verejnej moci, fyzické aj právnické osoby zasahovať do súkromného a rodinného života iných vtedy, ak ich zasahovanie možno hodnotiť ako oprávnené. Podmienkou ústavnosti takéhoto obmedzenia práva na súkromie je jeho určenie v súlade so všetkými normami ústavy, ktoré sú právne významné pri uplatňovaní práva na súkromie (II. ÚS 7/99). Takouto normou je aj čl. 13 ods. 4 ústavy, podľa ktorého pri obmedzovaní základných práv a slobôd sa musí dbať na ich podstatu a zmysel. Takéto obmedzenia sa môžu použiť len na ustanovený cieľ.

21. Článok 21 ods. 3 prvá veta ústavy dovoľuje zákonom zásahy do nedotknuteľnosti obydlija „iba vtedy, keď je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné“ v záujme naplnenia tých cieľov, ktoré tento odsek ďalej taxatívne vymenováva, t.j. na ochranu života, zdravia alebo majetku osôb, na ochranu práv a slobôd iných alebo na odvrátenie závažného ohrozenia verejného poriadku. Ústava vo viacerých článkoch používa termín „nevyhnutný v demokratickej spoločnosti“ (napr. v čl. 24 ods. 4, čl. 26 ods. 4). Hoci ho používa v rôznych súvislostiach, nemožno mu pripisovať rôzny obsah. Rovnaký termín obsahuje aj dohovor (napr. v čl. 8 ods. 2, čl. 10 ods. 2), preto bolo potrebné pri jeho výklade a uplatňovaní prihliadať aj na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. cit. rozsudok Gillow, § 55; rozsudok Matter v. Slovenská republika z 5. júla 1999, § 66).

22. Ústavný súd v súlade s medzinárodným štandardom sa už k tomuto ústavnému termínu „nevyhnutný v demokratickej spoločnosti“ vyjadril vo svojej doterajšej judikatúre (napr. I. ÚS 33/95, II. ÚS 28/96, PL. ÚS 15/98) tak, že ho „možno vysvetliť ako naliehavú spoločenskú potrebu prijať obmedzenie základného práva alebo slobody. Obmedzenie práv a slobôd je nevyhnutné, keď možno konštatovať, že cieľ obmedzenia inak dosiahnuť nemožno. Predpokladom teda je, že obmedzenie je nutné aj v demokratickej spoločnosti“.

23. Inými slovami, zásah musí zodpovedať naliehavej spoločenskej potrebe a musí byť primeraný sledovanému legitímnemu cieľu; pri určovaní rozsahu obmedzenia je dôležitá aj podstata práva, ktoré sa má obmedziť. Obidva posudzované články ústavy majú síce inú štruktúru a formuláciu podmienok, ale s odvolaním sa na vyššie uvedené nemôže byť v prístupe k ich výkladu a uplatňovaniu v konkrétnej veci podstatný rozdiel. Aj podľa čl. 19 ods. 2 v spojení s čl. 1 a čl. 13 ods. 4 ústavy sa musia uplatniť obdobné zásady ako v prípade čl. 21 ods. 3 ústavy, pretože pod „neoprávneným zasahovaním“ treba rozumieť také zasahovanie, ktoré nemá základ v zákonnej úprave, nesleduje ustanovený cieľ, nedbá na podstatu a zmysel obmedzovaného základného práva a slobody alebo nie je nevyhnutným a primeraným opatrením na dosiahnutie ustanoveného cieľa. V prípade oboch článkov výsledok posúdenia vzťahu primeranosti medzi namietaným zásahom a sledovanými legitímnymi cieľmi bude závisieť od zistenia, či zásah spočíval na relevantných a dostatočných dôvodoch.

24. V konaní bolo osvedčeným, že žalobkyňa spolu so svojou dcérou má v predmetnej nehnuteľnosti obydlie. Podľa cit. čl. 19 ods. 2 Ústavy SR každý má právo pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života, pričom do sféry ochrany súkromia patrí aj ochrana obydlija, ktoré je nedotknuteľné. Každý zásah do obydlija znemožňujúci ho riadne užívať je pritom spôsobilý zároveň zasiahnuť aj do súkromného a rodinného života. V dôsledku toho tým, že žalovaný ako evidovaný vlastník daných nehnuteľností zabezpečil odpojenie prívodu elektrickej energie do obydlija žalobkyne a jej rodiny, zasiahol tým nielen do ich obydlija, ale aj do ich súkromného a rodinného života. Podľa čl. 20 ods. 3 Ústavy SR pritom vlastníctvo zaväzuje a nemožno ho zneužiť na ujmu práv iných a výkon vlastníckeho práva nesmie poškodzovať ľudské zdravie, rovnako ako v zmysle cit. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Podľa názoru súdu v danom prípade odpojenie prívodu elektrickej energie do obydlija žalobkyne a jej rodiny žalovaným je neoprávneným zásahom do obydlija, súkromného a rodinného života žalobkyne a jej rodiny. Žalovaný sa odpojením prívodu elektrickej energie do daných nehnuteľností podľa názoru súdu dopustil neoprávneného zásahu, ktorý nemá základ v zákonnej úprave, nesleduje ustanovený cieľ, nedbá na podstatu a zmysel obmedzovaných základných práv a slobôd žalobkyne a jej rodiny (práva na obydlie, súkromný a rodinný život), zo žiadneho dôvodu nie je nevyhnutným a nie je ani primeraným, pričom ani nesleduje legitímny cieľ. Tento zásah žalovaného nespočíval na žiadnych relevantných dôvodoch. Fakticky ním došlo k zneužitiu vlastníckeho práva konaním v rozpore s dobrými mravmi (čl. 20 ods. 3 Ústavy SR a § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za zneužitie práva teda i vlastníctva pritom treba považovať konanie navonok dovolené, ktorým má však byť dosiahnutý nedovolený výsledok.

25. S poukazom na vyššie uvedené súd uzatvára, že v danom prípade bol naplnený základný predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia a to existencia bezodkladnej potreby upraviť pomery. Bolo preto dôvodným, aby súd návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel a v požadovanom rozsahu ho nariadil. Sledovaný účel pritom nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Nariadeným neodkladným opatrením sa pritom nevytvorí nenávratný a nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch účastníkov a v dôsledku nariadeného predbežného opatrenia nemôže ani vzniknúť nepríjemná ujma žalovanému. Je len samozrejmé, že úhrady za spotrebovanú vodu musí uhrádzať žalobkyňa s členmi jej domácnosti.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.